

עלון הכפר מס' 6

קול קורא: כתבו לעלון הכפר

ועדת העלון

(הדס איכסדירס, צילית פרבר, אלון ישר, אופיר אדלמן, שי סטרנר)

תושבים יקרים,

אנו מצפים לרשימותיכם לעלון. ככל שתגלו יותר אכפתיות ונכונות לשתף, כך תהיה לנו קהילה אינטימית יותר שנעים יותר לחיות בה. רציתם צביון כפרי, לא? זה קודם כל בידיים שלנו, אח"כ

תכנית המתאר...

זכרו: העלון הינו פלטפורמה תקשורתית שבה כל אחד יכול לכתוב ורשימתו תתפרסם אם עמד בתנאים:

1. לוחות הזמנים: העלון מתפרסם ביום חמישי האחרון של כל חודש. רשימות יתקבלו עד יום שני 10 ימים קודם לכן. לאחר מכן החומרים עוברים לתגובות ולהפקה.

2. עמידה בכללי הפרסום (ראו בהמשך).

נצלו את העלון לדברים שטרם נוצלו או לא נוצלו מספיק:

1. הבעת דעות של תושבים על נושאים שונים הרלוונטיים לחיי הקהילה או שאילתות לוועד-ברחוב יש יותר טענות מאשר בעלון. למה? זכרו - הוועד התחייב להשיב ולהגיב לכל דבר. נצלו זאת!

2. יוזמות קהילתיות - שאפו ליוזמי חוג הסועדים. קדימה, עוד...

3. לוח מודעות (מחפשת בייביסיטר לתקופת הקיץ, רוצים למכור את הבית או נמצאה אבדה במגרש הספורט...)

4. שתפו אותנו: במאמר שמישהו קרא, שיר שמישהו כתב וכד'. תודה למשפחת שפירא ששיתפה על טיולה לספרד.

5. פינות תוכן אשר יכוסו ע"י מתנדבים בכל מהדורה - תודה לעושים במלאכה כיום.

6. ועוד כיד הדמיון והעניין של התושבים.

לנוחיותכם להלן ריענון לכללי הפרסום:

ועדת העלון תשתדל לפעול לשמור על האיזון הנהוג בעלון, בין קיום במה פתוחה ומעניינת, שבה מוזמנים הכול להביע את עמדתם בסגנונם האישי לפי הבנתם, אך תוך הימנעות מהשמצות אישיות ופרסום לשון הרע. להלן כללים ראשוניים באשר לפרסום רשימות בעלון:

1. העלון הוא אמצעי חשוב לשיח ציבורי. כל מי שיש לו עניין בנעשה בכפר מוזמן לפרסם רשימות בעלון.

2. הפרסום בעלון נועד לעניינים שיש בהם עניין לציבור. במקרים של מחלוקת בעלת אופי פרטי, ובכלל זה מקרים של אי הסכמה באשר לאופן הטיפול של בעלי תפקיד בכפר בעניין הנוגע בעיקרו למשפחה מסוימת, יש להסתפק בהחלפת מסרים באופן פרטי או בדיווח לוועד.

3. יש להימנע מהשמצות אישיות ברשימות הנמסרות לפרסום בעלון. לא כדאי לנקוט בסגנון שבו המחבר לא היה מעז להשתמש בשיחה בעל-פה עם האדם שאליו מכוונת הביקורת.

4. ועדת העלון תמנע פרסום רשימות שיש בהן התייחסות ביקורתית למעשיהם של אנשים ספציפיים, בטרם ניתנה לאנשים אלה הזדמנות נאותה להגיב לדברים באותו עלון שבו מתפרסמת רשימת הביקורת. לאנשים אלה תינתן גם הזדמנות נאותה לבקש מוועדת העלון שלא לאשר את פרסום הרשימה, והוועדה תחליט בעניין.

5. רשימה לעלון תתפרסם בצירוף שם מחברה. לא יפורסמו רשימות בעילום שם.

6. המטרה היא כאמור לקיים במה פתוחה ומעניינת, בטעם טוב ומבלי לפגוע באנשים או להלבין את פניהם ברבים. מעבר לכל אלו, כל אחד ואחת מכם מוזמנים להציע רעיונות לשיפור פני העלון ולתרום להעשרת התרבות הקהילתית.

7. נשמח כמובן לקבל בכל עת תגובות וביקורות על החלטותיה של ועדת העלון.

אנו קוראים למתנדבים הדרושים לטובת השתתפות במשימות הבאות:

- א. מאייר וקריקטוריסט
ב. מתנדבים להחזקת פינות תוכן בתחומים מסוימים בכל מהדורה.
ג. כל רעיון שעולה על דעתכם אשר עשוי להשביח יוזמה זו.
לכתיבה לעלון: שילחו מייל alon.ramot.hashavim@gmail.com למעוניינים לפנות במכתב, ניתן לכתוב "עבור עלון הכפר" ולהניחו בתיבה ליד דלת הכניסה לוועד בתיבת דואר לבנה שכתוב עליה בכחול, דואר פנימי.

הנכם מוזמנים כבר עתה לכתוב לעלון הכפר, למייל או לתיבה שבמזכירות, עבור המהדורה אשר תתפרסם בקראת ראש השנה. בבקשה אל תחכו לראש האחרון זה יקל עלינו מאוד.

משולחן הוועד המקומי

במדור זה סוקר הוועד המקומי בקצרה נושאים עיקריים הנמצאים על סדר יומו. במשרדי הוועד ניתן לקבל מידע נוסף או לעיין בפרוטוקולים של ישיבות הוועד.

תכנית המתאר. לא התרחשו אירועים ראויים לציון מאז העדכון האחרון שהופץ לתושבים.

תשתיות הכבישים. המועצה האזורית אישרה את התקציב לשלב הבא של שיקום ושיפוץ הכבישים ביישוב. העבודות צפויות להתחיל תוך מספר חודשים וימשכו גם בשנת 2014. להזכירכם: הרחובות שנבחרו לשלב זה הם הגבעה, הבריכה, הפקאן, הברושים, השקד.

סלידת כביש 531. הפרויקט נמשך במלוא הקצב. חברת שפיר הנדסה הוזמנה למשרדי הוועד והציגה את התוכנית למיגון אקוסטי. קירות אקוסטיים מסוגים שונים ייבנו בכל המקטעים שבהם תנועת כלי רכב תעבור בקרבת בתי הישוב. הקירות ייבנו בשלבים, תוך כדי התקדמות הפרויקט. החברה העלתה מחדש את בקשתה להקמת מפעל בטון בשטח הפרויקט. הוועד הביע בפני הוועדה המקומית את התנגדותו למפעל בשל קרבתו לבתי הישוב ומאותם נימוקים שהביע בהתנגדות הקודמת, בשנת 2009. החלו העבודות לסלילת התוואי החדש של דרך המלך (דרך הסולטן המזרחית) באזור בית העלמין.

אירועי 80 שנה ליישוב. תזכורת: האירוע המרכזי יתקיים ב- 10.10.13, פרטים נוספים בעדכוני התרבות.

אתר האינטרנט. האתר הקודם של היישוב הוחלף באתר החדש הנמצא עדיין בשלבי הרצה. האתר יאפשר נגישות לתכנים מגוונים ותקשורת משופרת בין הוועד לציבור.

הספרייה. מתחם הספרייה הוגדל בחדר נוסף לאור הביקוש והפעילויות, כגון "שעת סיפור".

ארכיון ומזיאון. שופץ הקרוואן אשר שימש בעבר את תנועת הנוער במתחם בית העם. המבנה ישמש אכסניה לארכיון הישוב ולמוזיאון לתולדות רמות השבים שיוקם בהמשך.

פיסול. ההשקעה הגבוהה בשירותי השמירה מאפשרת לקיים בשוב רמת ביטחון הגבוהה ללא השוואה למצב ביישובים אחרים בשרון. ככל הידוע לוועד, בחודש יוני לא אירעו כלל פריצות לבתים, ובחודש מאי היו שתיים. פריצות אלה התרחשו בשעות הבוקר המוקדמות כאשר הדיירים ישנו בבתייהם ולא הפעילו אזעקה. אנו חוזרים ומדגישים את חשיבותן של מערכות האזעקה ואת הצורך להפעילן גם בשעות השינה. כמו כן ידוע לנו שהתחברות מערכת האזעקה למוקד המקומי מונעת חלק גדול מניסיונות הפריצה.

13 חוקי יסודי (3ח"י). צח"י הוא צוות מתנדבים תושבי היישוב שעברו הכשרה מקצועית בסיסית על מנת להוות צוות התערבות וסיוע במצבי משבר וחירום. הצוות יספק ליחידים, למשפחות ולקהילה, מידע, סיוע פיסי, סיוע רפואי וסיוע נפשי וחברתי. בעבר בוצעה התארגנות ראשונית של צח"י ברמות השבים, אך עתה הוחלט לרענן את הצוות ולפעול לשמירת מוכנותו לאורך זמן. תושב היישוב צחי פרימו התנדב לרכז את הפעילות. לצוות דרושים מתנדבים בעלי ניסיון בתחומי התשתיות, דוברות, רפואה וסיעוד, חינוך, פרט ורווחה, ביטחון. ביום שלישי, ה- 6.8.13, בין השעות 16:00-18:00 תתקיים באולם המליאה במועצה, השתלמות לצוות חינוך- צח"י. כרגע רשומים אצלנו שני מתנדבים לתפקידי חינוך ונוער ודרושים לנו שני מתנדבים נוספים. המעוניינים להתנדב לאחד מתחומי צח"י בכלל ו/או לחינוך בפרט יפנו למשרדי הוועד המקומי.

הבזקים מהעבר

אירוח וקייטנות

בהשראת 'עונת הקייטנות' המככבת בחודש זה, מוקדש המבזק לנושא האירוח שהיווה מקור חשוב להשלמת הכנסה למשפחות רבות בכפר בסוף שנות השלושים ובעיקר בשנות הארבעים ותחילת החמישים. הצורך בהשלמת הכנסה נבע מקשיי הפרנסה מענף הלול. התברר שלמרות החישובים המדויקים בתכנית ההקמה של הכפר, לול בן 600-1,000 עופות אינו מניב הכנסה מספקת (בייחוד כאשר תוקפות את הלולים מחלות או שתנאי השוק מורעים). מנגד - היו כאן תנאים מיטביים לאירוח, כפי שכותב לירס בספרו:

"מיקומו השקט והנעים של כפרנו על העצים הרבים ועל גני הירק שבו אפשרו לתושבים לארח בבתייהם ילדים ומבוגרים בתנאים של פנסיון. המשק הבטיח תזונה טובה, והכפר בכללותו הבטיח חסינות מפני הפגזות..."

מי היו המתארחים? בראש ובראשונה – פליטים, בין שהיו ילדים ונערים פליטי מלחמת העולם השנייה באירופה, שנשלחו על-ידי הסוכנות היהודית (והיא שילמה את החזקתם), ובין שהיו ילדים תל-אביבים שהוריהם העדיפו לשלחם לכפר לאחר שתל-אביב הופצה בתחילת המלחמה, או בשנים מאוחרות יותר מחמת המחסור במזון במלחמת העצמאות ובתקופת הצנע שאחריה והם עצמם שילמו. לעתים נשלחו לכפר ילדים שמצבם המשפחתי חייב את הרחקתם מביתם, אם משום שהאב גויס והאם לא עמדה בגידולם לבד, או שההורים התגרשו והעדיפו למסור את ילדיהם למשפחת אומנה. היו גם מקרים של ילדים שנזקקו לטיפול רפואי (למשל מבית פיינסטון). ברוב הבתים נדרשו הילדים 'האמיתיים' של המשפחה לפנות את חדריהם לטובת האירוח.

בין המתארחים היו גם מבוגרים. היו מעפילים שהושתרו לתקופות קצרות והיו צעירים שעלו ב'עליית הנוער', אפילו חיילים מצבא הוד מלכותה התארחו בבתי המתיישבים ונהנו גם משירותי 'מלון ברנדייס' – קפה ועוגה, ערבי ריקודים וגם מגורים. והיו גם הקייטנים – כבר ב-12 ביוני 1938 הציע קיבא באסיפת המתיישבים "לארגן ברמות השבים נופשוני קיץ". מתברר כי נושא הנופש והאירוח, כמו רוב התחומים בכפר, נתון היה לניהול ולפיקוחו של הוועד כפי שנכתב במודעה שהתפרסמה מטעם הוועד ביומון 'דבר' ב-24 במרס 1942. הטקסט במודעה שלהלן משבח את מעלותיו של הכפר, מבטיח גם קונצרטים, הרצאות וקולנוע ומציין: "פרטים ע"י הוועד בכל יום בין 8 – 12 לפנה"צ..."

רמות השבים

מקום ההבראה למבוגרים וילדים

בחלק היפה ביותר של השרון, מפורסם:
בפנסיונים המסודרים ושירותים הנפלא.
קשר נוח עד למושב
פרטים ע"י הוועד בכל יום בין 8–12
לפנה"צ טלפון: רעננה 12.

מחירים נוחים
פרוספקט לכל דורש
רצויה הימנה מוקדמת.

קונצרטים הרצאות קולנוע

אחד הנימוקים שעלו בדיונים אודות הקמת בריכת השחייה היה התועלת שתביא הבריכה לענף האירוח בכפר, ואכן מאז הוקמה הבריכה הייתה למוקד משיכה לקייטנים. מנהל קייטנות ידוע - וולטר פרנקל (יליד אוסטרליה, עלה ארצה ב-1931), נהג לקיים את הקייטנות שלו ברמות השבים במשך שנים רבות. ולטר מכר חבילת נופש: אירוח מלא כולל ארוחות בבתי המתיישבים, ופעילות נופש וספורט במהלך היום. הביקוש לקייטנות היה רב, ילדים הגיעו מתל אביב, חיפה וירושלים! גם ילדי הכפר נהנו מקייטנות אלה.

שתי קבוצות בקייטנת פרנקל 1945

מקורות:

- פ. **פרוטוקולים**, ארכיון רמות השבים (תרגום: חנה וינטר ותמי ישר).
- ג. **צילומים**: אוסף חנה ירון, ארכיון רמות השבים.
- ד. **ראיונות**: מרים ליוור, רפי אילת (רהפלד), צילה זטלנד.
- ה. אתר היומון 'דבר'.
- ו. לירס, **רמות השבים 1933 – 1973**, רמות השבים: מועצה מקומית 1974.
- ז. שאול, **אל-עלמה**, תל אביב: טרקלין, 2000.
- ח. שטייניץ, **חולות חמים**, דפוס יהלום, תשס"ג (2003)

תרבות בשנת ה-80 לרמות השבים

ענת קבילי

אז מה היה לנו עד עכשיו?

צרכי הרמת כוסית לכל התושבים לכבוד השנה האזרחית החדשה, צפייה בהצגה מוסיקאלית על מרלן דיטריך בביצוע עדי עציון וחלוקת שי לתושבים "מילון בן יהודה שטרסה".

חג האצלות – טקס פתיחת שנת הפעילות ב"לול" שעמד השנה בסימן תנועת הנוער ברמות השבים לדורותיה.

אסיבת חנוכה שארגנה עבור כל הכפר שכבת ח' מתנועת הנוער, טקס הדלקת נרות חנוכה ע"י נציגי משפחות המייסדים וקריאת פרוטוקול הישיבה הראשונה שהתקיימה ברמתיים.

6"ו פסח – מסע ניווטים בין 15 אתרים היסטוריים ברחבי רמות השבים, נטיעת אלונים ברח' האלונים והפעלות מסורתיות לילדים ולחורים.

פורים – העדלאידע המסורתית, בארגון תנועת הנוער, אשר כללה השנה עגלת תושבים ששחזרה את העגלה של רמות השבים בעדלאידע הראשונה בתל-אביב בשנת 1935. חלוקת תיקי "הוייטה פורים" והמחזות "הוייטה פורים" ע"י התושבים ומתקני פורים המסורתיים באדיבות "לול רמות השבים".

יום הליכרון – הטקס המסורתי וערב שירי לוחמים, בנושא "לכל איש יש שם", לזכר הנופלים בני רמות השבים.

יום הצמח – האירוע המסורתי לכל המשפחה במהלכו חזינו במופע זיקוקים מרהיב שכלל כתובת לכבוד "80 לרמות השבים".

פסח הספר – הסופרת נאוה מקמל-עתיר, במופע מרתק על סיפור כתיבתו של הספר "הנערה במרפסת ממול" בליווי פסנתרן וזמרת אלט – **מי שלא היה, הפסיד !!!**

אסיבת מתא"סים ל- 32 מסיימי י"ב והוריהם התקיימה מסיבת המתגייסים המסורתית בבריכת השחייה והפעם, לכבוד שנת ה- 80, השכנים אפילו לא הזמינו את המשטרה – תודה רבה בשם החוגגים.

כרגע אנו נמצאים בעיצומן של ההכנות והחזרות לקראת האירוע המרכזי שיתקיים ביום ה- 10.10.13 !!
כל התושבים מוזמנים לקחת חלק ולהשתתף באירוע בשירה, מחול ומשחק או מאחורי הקלעים בעזרה בהפקת האירוע על כל מרכיביו.
כל המעוניינים מתבקשים ליצור קשר בהקדם עם:

הבימאית אסנת זלדין בטלי 052-2648709

או ענת קבילי בטלי 054-6616667 ובמייל: anac57@gmail.com, ולכל אחד מצוות ההפקה:
 אורנה בירנצוויג – 054-6544033, איריס קציר- 052-7715126, אורלי דואק – 050-7324339,
 עירית רולס – 054-7777085, תמר שריאל – 050-7061891, אפרת שכטר – 052-5300900,
 יוני קורן – 054-5206550, כלנית קין – 054-6302336, אצל דפנה ומשה במכולת- 7487206.

ומה עוד מצפה לנו?

• **הקרנת סרט על הדשא בקריכת השחייה** – (פרטים נוספים בהמשך).

- בסוף אוגוסט מתוכנן **י"ד חול'ט ואמנויות ואירוע רמת כול'ט** לכל התושבים לכבוד השנה החדשה . (פרטים נוספים בהמשך).
 - **יום הא'ט האסור'י** בבריכת השחייה לסיום עונת הבריכה יתקיים השנה בסימן 80 לרמות השבים.
 - כמו כן אנחנו ממשיכים להיערך **להפקת ספר הבישול fe רמות השבים**. עד כה התקבלו מעט מאוד מתכונים וסיפורים אבל ממש מרתקים – מחכים רק לכם..... העבירו בדחיפות את המתכונים והסיפורים שלכם לליזי מרוז דה-יונג בטל' 052-4486029 או במייל merosdeyong@gmail.com.
- אנא עקבו בדריכות אחר הפרסומים על לוחות המודעות ובשלטי חוצות, באתר המתחדש ובחוזרים בתאי הדואר.

שתהיה לכולנו שנת 80 חגיגית ואמחה !!!

לביבות עיראקיות

נ'רה כול

עם שלושה מרכיבים + תיבול, כולל השמן לטיגון!
איך קוראים להן? לא ברור, ויש ויכוחים מצמיתים (שלא לו מר תגרות) בין אנשים עיראקיים גאים.
כיוון שהלביבות הפשוטות האלה מכילות ביצה וגבינה בלבד (טוב, סוכר קצת, אם יש ילדים), הגיוני שייקראו עג'ה בג'יבן, אבל חברי העיראקים בשלהם: זה עג'ה! זה ג'יבן! זה דוברושקלנקה (סליחה, בעצם זה בכלל "אפונה" בפולנית).
לא חשוב. המתכון חוצה קהילות וגילאים וניתן להכנה תוך דקות ספורות. ויש האומרים גם "בן בל ג'יבן". בכל מקרה מדובר בנס קטן. במקום גבינה עיראקית, השתמשו ב"חלומי".
מעבד מזון: הכי קל. תחילה מגררים את הגבינה על אחת מדסקיות הגירור, ואז מתקנינים את להב הפלדה, מוסיפים את הביצים ומרסקים בפולסים קצרים.

חומרים

- 1 חבילה (200 גרם) גבינה מלוחה וקשה. (אפשר גם "צפתית יבשה" בחנות טובה לגבינות)
- 2 ביצים גדולות
- לילדים בנפשים: 1 כפית גדושה סוכר או דבש

הכנה

מערבבים כפי שכתוב במעבד מזון, או עם פומפיה (עויינת) וקערה.
מחממים מעט שמן במחבת.
יוצקים כפות כפות מהבלילה ומטגנים משני הצדדים.
מוסיפים שמן אם מתחיל להעלות בועות.
תוספת: מייפל! הוא לא ידע שהוא עיראקי.

שישי תרבות – חוויה נטו עתירת נשמה ותל אביביות של פעם

אופ'ר אדמ'ן

פנינה תרבותית הזדמנה בבוקר שישי האחרון של יוני לאלו שהתמזל מזלם ובחרו להמיר לשעתיים של לפני הצהרים את שגרת הסידורים, המרכולים והרכש האופיינית לטרום שבת, והתפנו להתייצב בבית העם ולהתבשם ממפגש ספרותי - אישי אותו הובילה בחן מיוחד הסופרת **נאוה מקמל עתיר**, עשירת וצחת הלשון ומדויקת הניסוח, אשר לקחה אותנו למסע בעקבות סיפורם של שני בתים תל אביביים של אז ומי מדייריהם, האחד באלנבי 43 והשני ברחוב גאולה.

התכנסות חברית מנומסת, בית עם מאורגן, כיבוד מכובד ומערכת אור קולית יעילה, ולאחריהם ערב לא רב של סיפורים - מרתק ומרגש אודות החקירה וההליכה אל שרשי הבתים הללו ושוכניהם, שהתערבבו בהם תל אביב של פעם, משפחולוגיה, חשבונאות, נקמנות וסליחה, עליה, קצת תקומה ושואה, ניתוקים וחיבורים מחדש וגם נס או שניים.

במחט סופרים מיוחדת תפרה ושזרה סיפורים, ספרים וגם האירה במינון הנכון את שורשיה ותולדותיה שלה עצמה ואת מסעותיה בכתיבת " הנערה במרפסת ממול " עם אסוציאציות והקשרים וחיבורים יפים ומפתיעים. כל אלו בליווי מוסיקלי נעים וזמרה מושרת היטב. גם למדתי שם שאלוהים נמצא בכל הנראה בכל מקום אליו פשוט נותנים לו להיכנס.

אני מבין קטן בספרות ואמנות כל שכן בביקורת, אבל זהו מופע קטן וגדול גם יחד המומלץ בלב שלם.

זו לי ההיכרות הראשונה שלי עם נאוה ונפלא בעיני איך עד כה לא צדה עשייתה הספרותית את עיני בין ים המדפים של 3 במאה, אחד + אחד ושות'. אז שוטטתי קצת בגוגל ומצאתי על ספרה "אות מאבשלו"ם", ההולך בנתיבות וסמטאות אבשלום פיינברג איש נילי, ועוד כמה ספרי ילדים בנוסף לזה שריחף ברקע המפגש.

ועוד היו ברקע כרגיל ענת ואמיר ופיטר שטורחים ומארגנים ובאים תמיד לפני ומסדרים והולכים אחרי.

ברמות השבים לא מגדלים רק ביצים מזהב אלה גם ספורטאים שזוכים בזהב
הדס אביסדר'ס

כזה הוא **לבב ברקן** בן ה-26 שזכה כבר פעמיים במדליות בענף הגידוד, במשחקים האולימפיים של הספיישל אולימפיקס.

משחקי הספיישל אולימפיקס מתקיימים כל ארבע שנים, באופן קבוע, שנה לפני פתיחת המשחקים האולימפיים הרגילים, ומיועדים לאנשים בעלי לקות שכלית התפתחותית. לבב זכה במדליית הזהב בגידוד במשקל 66 ק"ג, באולימפיאדה האחרונה שהתקיימה לפני שנתיים באתונה. באולימפיאדה הקודמת, שהתקיימה ארבע שנים קודם בסין, זכה לבב במדליית כסף. לאחר הזכייה במדליית כסף, החליט שלא לחסוך במאמצים בדרך להשגת הזהב. "ובאמת הוא לא חסך במאמצים" מספרת אמו עליזה ברקן. "במשך ארבע השנים לבב התאמן בצורה מאוד רצינית. 3 פעמים בשבוע התאמן אצל המאמן הקבוע שלו מזה 9 שנים, עזרא דבך ולא פסח על אף מחנה אימונים או תחרות. חשוב לציין שכל זה לצד עבודה במשרה מלאה בחברת סנו. באתונה לבב ניצח בכל הקרבות במסגרת המוקדמות, ב-2 קרבות בחצי הגמר, ובגמר.

"בגלל שהתחרות נערכה בלב אירופה, הגיעו הרבה מתחרים ברמה גבוהה והתחרות הייתה מאוד מאתגרת והרבה יותר קשה מכל התחרויות שהיו ללבב עד אז. למרות שהמתחרים היו מהשורה הראשונה בעולם, לבב הצליח לגבור עליהם" אומרת עליזה. "אני ובעלי שמואל צפינו בתחרות והייתה התרגשות גדולה מאוד לראות אותו מתחרה ובסוף עולה על הפודיום ומקבל את המדליה" אומרת עליזה. היינו מאוד גאים בלבב. "בזכותו השתתפנו באירועים בינלאומיים חשובים. למשל בטקס הפתיחה של המשחקים, שהשתתפו בו מכובדים רבים כמו ראש ממשלת יוון ואמנים חשובים כמו סטיבי וונדר, והכול בזכות לבב..."

- ובעת הקרבות עצמם? לא היה לך קשה לצפות?

" מרגש עד דמעות. הגידוד כספורט, מעורר המון כבוד הדדי בין המתחרים. בניגוד למה שחושבים, לא הולכים פה מכות. מדובר בספורט המקנה טכניקות ותרגילים, שמטרתם להוציא את היריב משיווי משקל ולהצמיד אותו למזרון. לבב ניצח בכל הקרבות בצורה משכנעת.

הדרך לניצחון לא הייתה קלה. ביום הנסיעה לאתונה, לבב שהיה אמור להתחרות במשקל של עד 66 ק"ג, שקל 2 ק"ג נוספים. "אבל היה לו כוח רצון" אומרת עליזה. "הם היו 4 ימים ברודוס והתארחו במלון פאר עם ארוחות שחיתות ופינוקים. אבל במהלך כל השבוע עד לשקילה שלפני התחרויות, בעזרת אימונים, התמדה ודיאטה מאוד מסודרת והמון בזכות שדאגו להביא לו ירקות טריים מדי יום, הצליח לבב להוריד את המשקל העודף ובעת השקילה שקל 65.900 ק"ג. אם היה נאלץ להתמודד במשקל הבא – עד 70 ק"ג, היה לו סיכוי קלוש לנצח. גם כך לבב נמוך יחסית, וככל שעולים במשקל הסיכוי שכולם יהיו יותר גבוהים, גדול יותר. גם במסגרת המשקל בו התמודד הוא היה הכי נמוך. ככל שאתה יותר גבוה, יותר קל לך להפיל את היריב, אבל לבב השתמש בטקטיקה ותרגילים אותם הוא תרגל באימונים, שאפשרו לו להפיל את היריבים היותר גבוהים."

ביישוב רבים מכירים את לבב יפה העיניים והחיך הכובש. הוא הגיע עם משפחתו מאוסטריה בכתה א' ולמד עד כתה ד' בביה"ס אהרונביץ. את התיכון סיים לבב בביה"ס המשלב "שפרירים" בגבעת חיים.

העיסוק בגידוד התחיל במקרה רק בגיל 16, לאחר שהשתתף באימון אצל המאמן אשר גילה את יכולותיו ומלווה אותו עד היום.

"אני ממליצה לכל מי שמכיר אנשים בעלי צרכים מיוחדים לעודד אותם לעסוק בספורט", מסכמת עליזה את החוויה. "מדובר באוכלוסייה שקשה לה להצליח. אנחנו חיים בחברה הישגית והצלחות נמדדות לרוב בדרך קוגניטיבית. בעיסוק בספורט יכול כל אחד להגיע להישגים ברמה שלו ולהתקדם עוד ועוד. בזכות הספורט לבב למד שהוא יכול להצליח, שאם מתאמצים ומשקיעים ברצינות ובהתמדה, אפשר להגיע לתוצאות בכל דבר. זה עזר לו בחיים בכל התחומים. הוא עובד בעבודה רגילה כאחד האדם בלי הנחות, מעל 4 שנים ומאוד מרוצים ממנו. הוא עובד בחברה יצרנית שההספק חשוב, הוא מצליח ומתוגמל כמו כולם וזה הרבה בזכות ההצלחות שלו בספורט. בחברת סנו תומכים מאוד בעיסוקו הספורטיבי ולא רק שאפשרו לו לצאת לאימונים ולתחרויות, הם גם תרמו לספיישל אולימפיקס ישראל, את עלות הנסיעה ולא הורידו לו מימי החופשה. זו תרומה יפה מאוד", אומרת עליזה. "בנוסף, כשחזר עם המדליה, הם ערכו לו קבלת פנים יפה מאוד."

- עכשיו שכבר יש לו את הזהב, מהי השאיפה הבאה?

"השאיפה הבאה הן התחרויות הבאות – אליפויות ישראל (שהשנה גם זכה בזהב), אליפות אירופה ובעוד שנתיים האולימפיאדה הבאה". נאחל לו הרבה הצלחה.

מסלול טיול בקוסטה בראווה והפירנאים

משפחת שפירא

המראנו לברצלונה בטיסת הבוקר והגענו כבר בצהריים. שם נודע שהואיל ולא הזמנו GPS נאלץ למצוא דרכנו על פי השילוט והמפות. בדיעבד התברר שזה אפשרי לחלוטין. השילוט ומפת הדרכים שרכשנו הספיקו לנווט נוח ומהיר. משדה התעופה עלנו על הכביש המהיר לכיוון צפון בדרך לעיר פיגארס, ואחרי נסיעה של כשעתיים יצאנו לכיוון מערב לעיירה העתיקה Castelló d'Empúries שם התארחנו במלון כפרי קטן ומומלץ בשם Hostal Rural Ca La Caputxeta. פגשנו שם את בעלת הבית האדיבה והלבבית ביותר שניתן לתאר שהמליצה לנו מיד לאן לנסוע לטייל בסביבה: העיירה העתיקה משוחזרת להפליא ויש בה קתדראלה גדולה, מוזיאון לילדים, ואפילו רובע יהודי משופץ. שמחנו לפגוש בלשכת האינפורמציה לתיירים בחורה ספרדייה מקסימה הלומדת עברית שנתנה לנו כרטיסים לאטרקציות מקומיות והסבירה עד כמה היא קשורה ומעריכה את התרבות וההיסטוריה של העם היהודי. אולי צאצאית לאנוסי ספרד? בקרבת העיר חוף קוסטה בראווה המטופח כאשר בהתאם להמלצות שקיבלנו התרחקנו ממוקדי תיירות הומים כגון העיר Roses ונסענו לטייל לאורך החופים הפראיים של המפרץ הסמוך בעיירות קטנות יותר כמו Cadaques ו – L'escala הנמצאת ליד אתר עתיקות רומאי נפלא ומטופח. חופי הרחצה יפים ומטופחים ויש בכל מקום מסעדות קטנות שמגישות מאכלי ים קטלאניים טריים למבינים שאוהבים. למי שלא, תמיד יש פיצה בפינה ...

כמו כן נסענו לטייל בערים הסמוכות: ג'ירונה הנמצאת במרחק נסיעה של חצי שעה היא עיר גדולה עם מרכז עתיק ויפה במיוחד של עשרות סמטאות צרות היושב על מפגש נהרות. העיר פיגארס יפה פחות אך חובה להגיע לבקר במוזיאון דאלי האקסצנטרי. מומלץ לנסוע בדרכים הצדדיות שעוברות דרך שדות ועיירות קטנות. לאחר מספר ימים החלפנו אווירה ונסענו לפירנאים הצרפתיים. האורחים האחרים במלון בספרד נתנו המלצות לאן כדאי לנסוע. הם סיפרו שבימי הדיקטטור פרנקו היה צריך לנסוע לצרפת כדי לראות סרטים למבוגרים ולשוחח בשפה הקטאלונית. צורך זה גרם להרבה תושבים להגר ולכן אף שעברנו ארץ ושפה, לא באמת התרחקנו. מומלץ להגיע לצרפת בדרך החוף העקלקלה ולעצור בעיירות הרבות שמשובצות לאורכה. אנו בחרנו לנוח בעיירה Fortbou הנמצאת ממש ליד הגבול. העושר היחסי של העיירה והכנסייה הגדולה העלו את ההשערה שבימים עברו התפרנסו שם טוב מהברחות.

לאחר שביקרנו בעיירת החוף Collioure ובנמל העתיק והחנויות הרבות, פנינו שוב מערבה לכיוון העיר Ceret והעיירה Amelli les bains שבה התארחנו. באזור זה נהרות ונחלים רבים ויש אתרי טבע רבים ומומלצים. כל עשר דקות ניתן להיכנס לכפר עתיק אחר, לטייל ולאכול מצוין. מומלץ במיוחד לבקר במוזיאון לאומנות מודרנית ב- Ceret ובשבת יש בעיר שוק איכרים תוסס. בקרבת מקום יש אטרקציה נהדרת – נקיק סלע צר במיוחד שבו בו גשר לאורך 2 ק"מ העובר מעל המפל – Les Gorges de La Fou. נפלא וייחודי! במרחק חצי שעה נסיעה לכיוון מערב אפשר להתרשם מעיירה עתיקה מיוחדת הבנויה במסגרת קווי המתאר של המבצר העתיק Prat de Mollo ומנוף ההרים של הפירנאים.

הנסיעה חזרה לברצלונה דרך הכביש המהיר לקחה רק שעתיים ... יפה ומומלץ ובעיקר לא מסובך.

לזכרה של אלישבע ז"ל מרים סול

רבים בכפר בוודאי הכירו את אלישבע, האישה האלגנטית, צמאת חיים ובעלת חיוך ואוזן קשבת, ראשת שבט הפובליצרים וקשוב....אולם רבים לא יודעים כי אלישבע הייתה מחוברת לרמות השבים מזה למעלה מ-70 שנה.

לא, היא לא הייתה ילידת המקום. הוריה עלו ארצה בשנות השלושים וגרו בשכירות בכפר מל"ל. בגיל 15 נאלצה אלישבע לעזוב את הלימודים ולסייע לפרנסת המשפחה וכך מצאה עבודה בחנות של הומל, המכולת היחידה של הכפר. פעמיים בשבוע חולקו משלוחי ההזמנות לבתייהם של התושבים, עגלה רתומה לסוס חצתה את דרכי העפר של הכפר והביאה את הסחורה המבוקשת. הייתה זו אלישבע שישבה על יד העגלון (יוסף פורת ז"ל) ודאגה לחלוקה. כולם הכירו אותה והיא הכירה כל בית בכפר. גם חלוקת המכתבים לתאי הדואר הקטנים שנקבעו בקיר שבמכולת היה מתפקידה והיא ידעה לשמור על "סודיות מקצועית".

לימים, כשנישאה למיקי (בן הכפר), הייתה יד ימינו של מזכיר הכפר המיתולוגי פטר לירס. באותם ימים הכיר המזכיר כל אחד מתושבי היישוב ודאג לכל עניין מקטן ועד גדול, וכך הייתה במרכז העניינים.

בשנים מאוחרות יותר, הייתה זו אלישבע מ"גנים טורס" שעזרה לנו לתכנן את נסיעותינו לחו"ל ולארגן את כרטיסי הטיסה והנופש.

הרבה צער ומכאוב ידעה אלישבע כאשר איבדה את יקירה (את מיקי ואת גידי בנה), ועם זאת המשיכה להיות מרכזת של משפחה חמה, מלוכדת ותומכת ובית פתוח לחברים. האופטימיות וחכמת החיים שבה אפיינו אותה, סייעו לה במשך השנים האחרונות להילחם במחלת הסרטן – עד אשר הוכרעה. לכול אוהביה היא תחסר.

מה קורה כאן? ישראל מאבדת את אמינותה בעיני אומות העולם! מיכאל רובין

נכתב כתגובה באתר "הידען" בעקבות היחס העוין שקיבלה ישראל עקב אירועי המשט התורכי לעזה. נראה רלוונטי גם לעניין הסנקציות שהטיל האיחוד האירופי על ישראל.

מה קורה כאן?

האם כל העולם אנטישמי?

האם כולם טיפשים ולא מבינים את העובדות הנראות באופן שאינו משתמע לשתי פנים בסרטים ששחרר צה"ל ממבצע ההשתלטות על המשט?

למרות שהתרשמותי היא שהתשובה לכל אחת משתי השאלות הללו חיובית, אני מרשה לעצמי לטעון שלא זו הבעיה שבגללה אנחנו מותקפים בימים אלה.

למה אני אומר זאת?

כי העולם היה אנטישמי וטיפש גם בעבר.

נכון – פחות אנטישמי, כי ככל שעובר הזמן השתלטות האסלאם על המערב גוברת, אבל זה (עדיין) לא מספיק כדי לחולל מפנה כה דרמטי ביחס העולם למדינת ישראל.

מה שלדעתי כן קרה זה שאיבדנו את אמון העולם.

איבדנו אותו בגלל שבחרנו ראש ממשלה ימני קיצוני שמיינה שר חוץ ימני קיצוני עוד יותר.

איבדנו אותו מכיוון שבניגוד לעבר בו יכולנו להתגונן מפני המתקפות כי התנהגותנו הייתה כמעט ללא רבב – כיום – בעקבות בחירת אנשים אלה ובעקבות הפעולות שהם עושים – ניתן להדביק לנו רבב אפילו ביחס למעשינו בעבר!

בעבר, כשהואשמנו באימפריאליזם, תמיד יכולנו לטעון (ובצדק): "מה פתאום! את כל השטחים שכבשנו, כבשנו במלחמת מגן. אחרת לא היינו כובשים אותם. כיום הם נחוצים לנו לצורך יצירת גבולות בני הגנה וקלף מיקוח בתהליך השלום, אבל בשום פנים ואופן לא כבשנו אותם מתוך שאיפות אימפריאליסטיות".

כיום, כבר איננו יכולים לטעון זאת. הרי אלמלא כבשנו את השטחים לא היינו יכולים להעלות את הטענה שאנחנו חייבים לבנות בשטחים.

לכן, כל מי ששומע טענה זו חייב להסיק שממילא היינו כובשים את השטחים בגלל אותו "צורך" ושכל הסיפורים על מלחמת מגן הם סיפורי סבתא.

ברור לכל שאין לנו כל כוונה להחזיר את השטחים כי אחרת לא היינו מתנחלים בהם מלכתחילה. גם הסיפור על גבולות בני הגנה הופך לבדיחה כשאנחנו מתנחלים במקומות שמחייבים שירות גבול מפותל כמעט כמו **עקומת פיאונו** (ראו בויקיפדיה).

בעבר, התנגדותנו לזכות השיבה הייתה מובנת לכל מדינות העולם שהבינו שבגלל כישלונן בהגנה על יהודיהן יש צורך במדינה שתהווה מקלט לעם היהודי ושלא תוכל להיווצר בה אנטישמיות וברור שהכרה ב"זכות" השיבה מנוגדת לרעיון כולו.

כיום – כאשר במו ידינו אנחנו מספחים למדינה מיליוני אזרחים ערביים ברור לכל שמקלט לעם היהודי כבר לא יהיה כאן וכל הטרחה מיותרת! (אלא אם כן בכוונתנו להיפרד מן הדמוקרטיה ולהחזיק בערבים כאזרחים מסוג ב – דבר שכל המדינות הנאורות מתנגדות לו).

מזל שמדינות העולם אינן מודעות לכך שאנחנו גם מונעים אזרחות מלאה מרבים מבני עמנו שהנאצים היו רוצחים בשל יהדותם בגלל שיקולים דתיים. זה היה מכרסם בתמיכתן עוד יותר אבל את זה רק אנחנו יודעים.

אז נכון.

אנחנו עדיין מוסריים יותר מן האחרים אבל בגלל הטיפשות והאנטישמיות של העולם – זה לא מספיק!

אנחנו חייבים לחזור ולהיות ללא רבב.

עלינו לחזור ולהתנהג כמי ששואף להשגת שלום ולא כמי שהשד אובמה קפאו לבצע מחווה זו או אחרת.

עלינו להפסיק להצהיר הצהרות לוחמניות על שימורה של אוכלוסייתה הערבית של ירושלים תחת ריבונותנו.

עלינו להפסיק את הבניה בשטחים הכבושים (וכן – אלה שטחים כבושים וכדאי להפסיק עם משחקי המילים כאילו גם קודם לא היו בשליטה חוקית של אף מדינה. אומרים גם "מלפפונים כבושים" על מלפפונים שלא השתייכו לשום מדינה).

אין וודאות שפעולות אלו אכן תבאנה את השלום אבל כך לפחות יש סיכוי שחלק ממדינות העולם תחזרנה לתמוך בנו (ואל נא נשלה את עצמנו שנוכל להתקיים לאורך זמן ללא תמיכת העולם).

אם נצליח להמשיך לשרוד זמן מספיק ארוך אז אולי, ברבות הימים, גם יהיה לנו פרטנר לשלום. אגב:

כל זה לא שייך לדעתי להתנהגותה של טורקיה.

מרגע שהאירופים לחצו על הצבא הטורקי להפסיק לפקח על שימור הדמוקרטיה ועל הפרדת הדת מן המדינה היה ברור שלאורך זמן תהפוך טורקיה לעוד מדינה איסלאמית.

לכן אין כל טעם לנסות לשמר את היחסים עם מדינה זו וכחלק מההתנהגות נטולת הרבב עלינו להכיר בשואה הארמנית.

שמירה, אגרת שמירה ומה שביניהם

תמי לאור

מאז צורפנו לדרום השרון הוחלה עלינו, בחסות הוועד המקומי דאז ובאישור המועצה האזורית, אגרת שמירה לכיסוי הוצאות שמירה שעד לאותה העת, בתקופת המועצה המקומית, כוסו על ידי תקציב הביטחון של המועצה המקומית, קרי מהארנונה ללא תוספת אגרה. מאז הורחב מודל השמירה והוקם מוקד מקומי נייד ומשפחות רבות בחרו להתקשר אליו ולשלם בנוסף לאגרת השמירה גם תשלום ישיר לחברת השמירה.

רבות נכתב בדוחות הביקורת על ההתנהלות התקציבית הקלוקלת מסביב לעניין אגרת השמירה ועל עירוב כספי ציבור בשירותים פרטיים. לפני כשנתיים יצא מכרז חדש מתוך כוונה להוריד עלויות שמירה וליצור הפרדה בין כספי הציבור לכספים הפרטיים ואכן נתבשרנו ששירותי השמירה הוזלו והתווספו מספר מצלמות אבטחה. אגרת השמירה לעומת זאת, לא הוזלה והוסיפה להיות כ-90 ש"ח מידי חודש בחודשו מכל בית (מגרש ועליו שני בתים משלם אגרת שמירה כפולה), כ-1080 ש"ח למיסים בשנה לכל חשבון ארנונה. מספר בתי האב ביישוב עלה אף הוא במהלך השנים וכיום עומד על כ-400 להבדיל מ-300 בתי אב בעת החלת אגרת השמירה אך האגרה לא צומצמה.

אגרה, על פי דין, היא "כסף צבוע" כלומר השימוש בכספים מותר אך ורק כדי לשלם את התשלומים לחברת השמירה. כך נקבע בתקנות הממשלתיות. לפיכך, בעקבות הוזלת שירותי השמירה וגידול האוכלוסין ניתן היה לצפות שמחיר האגרה החודשית ירד אבל לא, מחיר האגרה לא הצטמצם ולו באגורה אחת. ולמה שימשו עודפי הכסף? לתשלומים שונים ששילם הוועד לכאורה לטובת הבטחון. לא ממש חוקי ולא תקין. (הנכם מוזמנים לקרוא את דוחות הביקורת השנתיים באתר האינטרנט של הכפר).

בדו"ח מבקר המדינה משנת 2006 נקבע שגביית אגרת השמירה ביישובים שאינם יישובי קו תפר מנוגדת להוראת השעה שהוחלה בשנת 2000 בשל ריבוי פיגועים חבלניים עוינים (פח"ע) ולפיכך אינה חוקית ואחריה קבע בג"ץ שאכן השימוש הנפוץ באגרת שמירה אינו חוקי ועל משרד הפנים להסדיר באופן חוקי את ענין אגרות השמירה עד סוף שנת 2012. מאחר ולא הוחלו תקנות חדשות הרי שהחל מתחילת 2013 גביית אגרת שמירה אינה חוקית.

על פי הודעת משרד הפנים, החל משנת 2014 יוחלו תקנות חדשות על אגרת השמירה והיא תהפוך להיטל ועדיין מותר יהיה לכלול בה אך ורק תשלומים לחברת שמירה. כמו-כן נקבע שהתשלום יהיה על פי שטח הבית לארנונה ונקבעה תקרה לתעריף הגביה.

מידע נוסף בעניין תוכלו למצוא בקישורית הבאה : <http://www.moin.gov.il/Documents/01-03-2013.pdf>
חלק מהעיריות והמועצות המקומיות מוצאות פתרונות חלופיים לחברת השמירה בדמות הצטרפות פעילה למערכת השיטור הקהילתי. במהלך השנתיים האחרונות הוקמו הרבה תחנות שיטור קהילתי ביישובים הסובבים אותנו. בהוד השרון ישנה תחנה כזו ברחוב הבנים ולאחרונה סיפרו לי שזמן התגובה שלהם קצר מאוד והטיפול במקרי הפריצה וניסיונות הפריצה אפקטיבי ביותר.

אולי הגיע הזמן שגם רמות השבים תגיע להסדר של שיטור קהילתי עם תחנה קרובה ושאת השומר בשער שעלותו גבוהה יחליף שער חשמלי כמו במרבית היישובים. לצורך הקמת השערים החשמליים ניתן לבקש תב"ר (תקציב מיוחד) מהמועצה האזורית ונוכל ליהנות מחסכון משמעותי בהוצאות הביטחון השוטף. בצוק העיתים חובה על הוועד המקומי לפעול להתייעלות ולחסכון בעלויות השירותים ולצמצום הארנונה העצומה המושתת עלינו.

תגובת לרשימה של תמי לאופר הוועד המקומי

הוועד המקומי פועל בעניין אגרת השמירה בשקיפות מלאה ובתיאום עם המועצה האזורית. האגרה נגבית על ידי המועצה כפי שנעשה גם בישובים אחרים ולאחר שנבדקו על ידה כל ההיבטים החוקיים.

האגרה מאפשרת לוועד לקיים ביישוב אבטחה יעילה במשך 24 שעות ביממה ולשמור על רמת ביטחון גבוהה ללא השוואה למתרחש בישובים אחרים בשרון. חבילת האבטחה הנוכחית מהווה שדרוג מהותי ביחס לתקופת המועצה המקומית שבה לא נגבתה אגרה. חבילה זו משמשת כיום מודל לחיקוי בישובים המבקשים לשפר את ביטחון תושביהם.

בניגוד לאמור ברשימה, כל כספי האגרה מוצאים לצורכי הביטחון. זאת ועוד, הוועד משלים מתקציבו הכללי את מימון עלויות הביטחון שהאגרה אינה מספיקה לכיסוין. ברשימה מוטחות בוועד האשמות חסרות שחר, בין השאר על התנהלות בלתי תקינה ובלתי חוקית. אנו מצרים על הסגנון שננקט ומצפים בעתיד לדו שיח תרבותי וענייני עם הציבור.

"כשהטריוויאלי (לכלל) הופך לקארדינאלי (לפרט)" מ'ר' ע"י ההרדק

**הערת ועדת העלון: רשימה זו פורסמה בגיליון הקודם אך בטעות נשמט ממנה קטע.
לכן הרשימה מובאת כאן בשנית, בנוסח מלא ומעודכן.**

כהולכת רגל בעלת ותק וכשייכת למיעוט בדור המכונניות, אני נתקלת בבעיות בטיחות של משתמשת-מכורה למדרכות ביישובנו.

המדרכה (מלשון 'דרך') הינה הנתב העיקרי והבטוח למשתמש בדרך ברגליו. זה הרי ברור לכל. אלא, שלא כך המצב בחלק ממדרכות הכפר: כמשתמשת בדרך הבטוחה = במדרכה, אני נאלצת לרדת לכביש - ולהסתכן. הגורמים המאלצים לרדת רובם הם תלויי-התנהגות של התושבים (ו/או אורחיהם), לרוב, ללא מחשבה והתחשבות, ומאמינה שללא כוונה; וחלקם הם תוצר של הרשות המקומית.

הבעיה: המכשולים שנוצרים להולכי הרגל, הם: גדר חיה שפולשת למדרכה, צמחים דוקרניים, גדר מתכת פרומה שבולטת (קרעה לי חולצה), שערים חשמליים שנפתחים למדרכה (במקום לחצר הבית), חניית מכוניות על המדרכה (גם של אורחים ונותני שירות למיניהם) ... הנפגעים הם: ילדים ונוער, בעלי עגלות תינוקות (הזקוקים לכ-50 ס"מ מרוחב המדרכה), ספורטאים, עוברי אורח, בעלי כלבים, או אזרחים ותיקים, כמוני.

למרבה הצער, גם פנייתי למזכיר הכפר נענתה בהבעת ידיעה על המצב, אך ללא נקיטת אמצעי לשיפור הבטיחות של משתמשי המדרכות. אך האם בטיחות בשימוש במדרכה תושג רק - חו"ח - ע"י אסון -!?

ועוד -

האם החוק לגבי טיפול בעלי המגרש בצמחיה שלהם הפולשת לתחום הציבור הוא עניין זניח? מדוע הוא איננו ממומש? מי יענה לי על כך?

פתרון מוצע: יהיה נפלא אם כל תושבי כפרנו ישימו לבם לסלק כל מכשול = גיזום צמחיה, 'חינוך' והסבר לחנייה נכונה של אורחים ואחרים שלהם, אי השתלטות על המדרכה שלידם.

כי - יש לזכור אותם ישישים, צעירים (שאין להם רישיון נהיגה), אימהות ועגלות פעוטייהם, אצנים, בעלי כלבים, וכל מי שנעליו עדיין פוגשים מדרכות ברמות השבים...

בתודה מראש - ומהלב, מירי.

נ.ב.

גם פנייתי ללשכת ראש המועצה האזורית בשאלה - שלא נענתה (מפברואר 2013):
איך אזרח המועצה אמור להגיע לסידור ענייניו במועצה בתחבורה ציבורית, (או למופעי תרבות
או ספורט בה) מהכביש הראשי עד למתחם מבני המועצה... כי כיום אזרח המועצה חייב להיות
בעל רכב, או לממן מונית... אבקש את תגובת הוועד גם לנושא 'טריוויאלי' זה.

תגובה לרשימה של מירי שטיינהרדט הואצד המקומי

הוועד פועל במהלך כל השנים לחידוש התשתיות ברחובות. ברחובות בהם נעשה חידוש לכביש
ולמדרכה הבעיה כמעט ואינה קיימת ותמיד יש צד אחד פנוי להולכי רגל, לדוגמה: רחובות
המייסדים ובית העם.
עם זאת, אנו פונים בע"פ ובכתב למשפחות שהגדר החיה שלהם פולשת לכביש. הוועד שולח התראות
לתושבים ובמקרה הצורך מעביר את הטיפול לגורמי האכיפה במועצה האזורית.
יש לציין שמבעיית הפיקוח על חוקי העזר סובלים רוב יישובי המועצה.
אי לכך מצאה לנכון המועצה להפעיל ניידת שיטור משולב שיהיו לה סמכויות של הפקח המועצתי
(אכיפת חוקי העזר העירוניים), ושוטר סיור (אכיפת חוקי המדינה) ברכב שיטור שיתחיל לעבוד
בימים אלה.
זה המקום לשוב ולבקש מהתושבים לקחת אחריות ולוודא כי הגדר החיה אינה חוסמת את
המדרכה ואינה מפריעה להולכי רגל.
**כמו כן אנו מבקשים שוב להימנע מחניית מכוניות על המדרכות - דבר המסכן את הולכי הרגל
הנאלצים לרדת לכביש ובכללם ילדים והורים עם עגלות תינוק, במיוחד בימים אלה של החופש
הגדול.**

תודות

תודה רבה לגילי ורותי אדלר על התרומה של מדפים וציוד לטובת הספרייה וה"לול".

ברכות

- ברכות לפרופ' אילן סלע, שזכה בפרס קיי לחדשנות על פתרון הבעיה העולמית של היעלמות הדבורים. למידע נוסף: <http://megafon-news.co.il/asys/archives/157751>
- ברכות לעליזה ושמואל ברקן לרגל נישואי בנם צח עב"ל קייט.
- ברכות לדניאל באור להולדת הבת אריאל אחות לרפאל ומיכאל, נכדה לתמי ועודד באור.
- ברכות לשירי ואודי שטורק להולדת הבן תומי אח למאי, נכד לתמי וחגי דותן, נין ליעל ירקוני.
- ברכות לחגי ואלונה להולדת הבת, נכדה לאלנתן ורותי שניר.
- ברכות למיכל פלג-שור לרגל נישואיה עם בני ירושלמי.

השתתפות בצער

הוועד משתתף בצערן של משפחות פוביצר וקשוב במות אלישבע פוביצר ז"ל ושרה קשוב ז"ל.
הוועד משתתף בצערה של משפחת בייפוס במות אליעזר ז"ל.

